

IOxHoyte

Schenk elkaar vrijheid, dan volgt vrede vanzelf. Aldus aristocraat, ingenieur, Hagenaar, Philipsman, liberaal én jonkheer Hoyte E. de Ranitz. Hij is voorzitter van de Stichting 18 September, die elk jaar in Eindhoven de bevrijdingsherdenking organiseert. Een man met een verhaal dus.

TEKST: ROB BONNEMAIJERS
FOTO: HENNIE KEERIS

1. Waarom staat u in FRITS?

„Ongetwijfeld is de Stichting 18 September één van de dierbaarste stichtingen van Eindhoven. Die heeft zoveel historie met Eindhoven en het defilé zorgt voor een uniek karakter. En dan is er de fakkel, die dit jaar voor de 67e keer wordt opgehaald in Bayeux. Op de fiets. Die fakkel is klein en groots tegelijk. Als voorzitter ben ik de vertegenwoordiger van die bijzondere, unieke stichting. In die hoedanigheid heb ik me graag laten uitnodigen door FRITS.”

2. Wat doet een Haagse jonkheer hier?

„Ik ben in Den Haag opgegroeid. Philips bood me een baan met internationale mogelijkheden. Het bleef echter bij Eindhoven en door de jaren heen bouw je dan aan een relatie met deze stad. Ja, ik kom uit een adellijke familie met vertakkingen in de Randstad, Groningen en vooral Den Haag. Dat is en blijft een heerlijke stad, waar ik graag vertoef, maar al onze vrienden en kennissen wonen hier; in Eindhoven hebben we ons sociale leven. Oftewel: de dobbelsteen is geworpen. Voorlopig.”

3. Waar strijdt u voor in Eindhoven?

„Mijn persoonlijke strijd is dat mensen zich sterker bewust moeten zijn dat we hier in vrijheid mógen leven, wonen en werken. Dat is een groot goed. Dat heeft heel veel te maken met normen, waarden en respect. Via de Johanniter Orde zet ik me verplicht in voor mijn behoeftige medemens. Dat doe ik vanuit een diepe, innerlijke overtuiging.”

4. Wat geeft u een bevrijdend gevoel?

„Als ik bijvoorbeeld door een gesprek of zomaar een gebaar echt iets kan betekenen voor iemand. Bijvoorbeeld door mijn betrokkenheid bij de Stichting Veteranen Brabant Zuid Oost. Nederland stuurt heel veel militairen naar buitenlandse missies. Bij terugkeer in hun vaderland lopen ze soms vast door hun nieuwe structuur, hun afschuwelijke ervaringen of zomaar: de plotselinge keuzemogelijkheden. Een inloophuis kan dan veel betekenen. Door met iemand in contact te komen kun je ze nèt dat ene zetje geven om hun draai weer te vinden.”

5. Wat vindt u mooi aan Eindhoven?

„Het wordt eindelijk wat met onze binnenstad. De menselijke maat keert terug in de vorm van heel veel terrassen en ontmoetingsplekken. De ‘nieuw-zakelijkheid’ uit de jaren zestig begint te verdwijnen. In plaats daarvan krijgt de binnenstad ook smoel door bijvoorbeeld zo’n Blob of die opvallende fietsenstalling. En kijk eens naar de Dommelstraat: daar wordt het steeds gezelliger. Het Stratumseind is en blijft natuurlijk een fantastische plek voor alle jongeren.”

6. Wanneer gaat u in de aanval?

„Hoogst zelden. Ik ben beschouwend van karakter en vind dat je alleen kunt aanvallen als er ook echt iets te winnen valt. Dat is zelden het geval. En naarmate ik ouder word, denk ik weleens: ‘Ga toch fietsen!’ Nee, ik maak me niet snel te druk...”

7. Wie (of wat) verdient uw persoonlijke pluim?

„Frits Philips. Een industrieel aristocraat die zo gewoon tussen de mensen stond. Hij ontving eenvoudig diep respect zonder dat hij erom vroeg. Als meneer Frits kwam, week de meute vanzelf. Prachtig. Daarvoor verdient hij oprecht mijn persoonlijke pluim.”

8. De beste slogan voor Eindhoven?

„Lef! En wat meer grandeur. Dat is wat ik Eindhoven gun.”

9. Wie wenst u vrede?

„Ik wens iedereen vrede toe. Maar dat begint vooral bij jezelf. Geef elkaar de ruimte, vrijheid en vrede volgen dan vanzelf.”

10. ... wilt u nog ergens op terugkomen?

„Ik hoop dat lezers zich nóg bewuster worden van hoe ze in het leven staan. Heb respect voor elkaars cultuur (en dus ook voor de onze) en probeer iets te betekenen voor elkaar. Van ik, ik, ik naar wij. Misschien kan mijn verhaal daar iets aan bijdragen...”

